

Vers az öregségről

A teniszben elszáll mellettem a röpte
fogsorom az idő félig kitörölte
mellúszásban, talán, tudok egynegyvenet
fejelésemért a fiam kinevet.

Elhagytam immár a hetvenötödiket,
hány nyarat érhetek még – hány telet?
Ha lóra ülök csakcsak leesem
bár az asszonyszerelmet még
esdekelem.

(Utolsó versem, kelt 2009. február 5.)